

‘Mag het een ietsje meer zijn?’

Vrienden,

Ik denk dat je die vraag wel kent van in de beenhouwerij of bij de kaasboer. Er wordt net iets meer op de weegschaal gelegd dan je besteld hebt, en dan vraagt men: ‘Mag het een ietsje meer zijn?’

Wel, we kunnen die vraag ook vandaag stellen: **Mag Kerstmis een ietsje meer zijn?** Want **wat** is Kerstmis? Stel je de vraag aan honderd mensen, groot en klein, jong en oud, dan zul je allerlei antwoorden krijgen:

- Kerstmis, dat is een *familiefeest* met goed eten en drinken *en veel cadeaus*. En daar is niets op tegen. Het feit dat men samen aan tafel gaat en elkaar een cadeautje geeft is trouwens een teken dat men elkaar graag ziet.
- Of men zegt 'Kerstmis: dat zijn *verlichte huizen en straten*, versierde dennenbomen. Kerstmis, dat is ... vul zelf maar in.
- En met een beetje geluk krijg je als antwoord: Kerstmis is een feest van vrede.

Vandaar dus de vraag: mag Kerstmis een ietsje meer zijn? *Mag Kerstmis zijn wat het is?* En wat het is, vertelt een **engel** aan de herders. ‘Vandaag is u een **Redder** geboren, **Christus** de Heer,’ zegt hij.

Dat is dus Kerstmis: **dat God geboren wordt in een klein kind**. Zo lief heeft God de wereld gehad dat Hij mens is willen worden in zijn Zoon Jezus van Nazareth om ons zijn reddende barmhartigheid voor te leven. God heeft zich kenbaar gemaakt in zijn Zoon, in Jezus ‘het Woord dat is vlees geworden’. In hem spreekt de Vader zich uit. In hem is Gods ons rakelings nabij gekomen. Dat Gods barmhartigheid zo groot is dat Hij ons zelfs zijn **Zoon** schonk is een groot wonder en een mysterie. Hij heeft **de eigen comfortzone verlaten** om tot ons te komen in een klein kind. God is niet de verre, afstandelijke regelaar van alles, nee, Hij is dat kleine kind. God is mens geworden, niets meer, maar ook niets minder.

En daarmee verzekert Hij ons van een belofte die niet meer stuk kan:

Hij laat ons, zijn mensen, nooit in de steek, want Hij is zelf een van hen geworden in Jezus. En: 'elkaar graag zien', daar is het ook Jezus om te doen geweest en dat is het nog steeds.

Maar de engel zegt **nóg iets**. ‘Dit zal voor u een teken zijn’, zegt hij. ‘Gij zult het pasgeboren kind vinden in doeken gewikkeld en **liggend in een kribbe**.’ Liggend in een kribbe ... Niet in een rijkversierde wieg van zijde en satijn, maar in een kale kribbe, ergens in een stal. Want toen voor Maria het uur van de geboorte aanbrak, was er voor hen geen plaats in de herberg.

In zijn latere leven was er veelal ook geen plaats voor hem en uiteindelijk hebben ze hem gedood aan het kruis. Maar in het begin van zijn leven was Bethlehem voor Maria, Jozef en het kind Jezus dat ging geboren worden géén barmhartige stad. Het hield haar deuren gesloten.

Maar dat kon de geboorte van Jezus niet tegenhouden. Gods barmhartigheid is onverdiend. Ze komt waar men haar niet verwacht. Ze vindt wie niet meer meetelt.

We kunnen ons afvragen: ‘hoe barmhartig zijn onze steden, hoe barmhartig zijn wij? Voor wie openen wij ons deuren?’

Deze vraag mag ons met Kerstmis niet onberoerd laten. Geven wij kansen aan mensen in nood, voor hen die in het duister wandelen, ook **vluchtelingen** die vandaag op zoek zijn naar een nieuwe thuis?

Zeker er gebeurt veel. Onze samenleving biedt ernstige kansen aan nieuwkomers. Ook in Hoeilaart doet men zijn best; er worden reeds vluchtelingen opgevangen en men zoekt nog andere geschikte plaatsen voor bijkomende opvang van vluchtelingen. In Terlanen – Overijse worden er binnenkort 70 jonge en alleenstaande vluchtelingen tussen 12 en 18 jaar opgevangen, tenminste gedurende enkele maanden. Onze samenleving steunt ook heel wat projecten voor kansarmen. Wij hebben ook een bijdrage geleverd voor Welzijnszorg. En deze dagen hebben heel veel mensen een bijdrage geleverd voor allerlei projecten via bv. Music for Live. Het zijn allemaal vreugdevolle dingen die er toe bijdragen dat er meer licht is voor mensen die in de duisternis zitten.

Kerstmis gaat over **Gods** grote barmhartigheid. Wanneer is Gods Woord in Jezus mens geworden? Niet toen God zag dat wij er eindelijk klaar voor waren. Niet toen Hij wist dat wij Hem hartelijk zouden ontvangen. **Maar** toen Hij zijn barmhartigheid niet langer kon inhouden. Toen Hij dichterbij ons wilde zijn, dichterbij dan wij bij Hem. Op het hoogtepunt van Gods barmhartigheid is Jezus mens geworden. En boven de plaats waar Jezus werd geboren stond een ster. Ze wees naar de plek waar God uit barmhartigheid ons menselijk bestaan kwam delen.

In deze kersttijd bidden we dat Gods barmhartigheid over ons wereld mag blijven neerkomen, overal waar mensen haar missen of naar haar verlangen.

Moge de barmhartige God ook toegang krijgen tot ons hart.

Moge Hij ook in ons hart opnieuw geboren worden.

Ik wens u allen een gezegend kerstfeest.

Roger Nuyts, pastoor Hoeilaart en Jezus-Eik.